

Gij kunt ons dat nu wel diets willen maken, zal Dr. EYKMAN zeggen; maar waaruit is dat gebleken?

Welnu, op blz. 2 van „Kantteekeningen op VORDERMAN's beri-beri-Rapport” heb ik het hem gemakkelijk genoeg gemaakt; ik verwees daar naar blz. 292 van het *Ned. Tijdschrift voor Geneeskunde*, Jaarg. 1888, waar ik mij aldus uitliet: „ik geloof, dat de nieuwe beri-beri-Commissie niet anders zal kunnen, „dan constateeren dat er verband is tusschen rijstvoeding en beri-beri” (10 Sept).

Die Commissie zou, naar mijn meening, *niet anders kunnen*, M. de R. Dat ik zóó dorst te schrijven, was toch wel een bewijs, hoe diep bij mij de overtuiging zat.

Op blz. 587 van het *Mil. Geneeskundig Archief* 1888 schreef ik d.d. 30 Sept.: „En al bevatten de Kol. Verslagen dan ook nog zooveel verzekeringen van „het tegendeel, en al zijn er dan ook nog zooveel menschen, die daaraan „geloof slaan, dan zal toch het verband, dat tusschen voeding en beri-beri bestaat, „niet langer genegeerd mogen worden”.

Oók de cursiveering dagteekent van het jaar 1888. Dat ik zóó dorst te schrijven . . . . *tegen het Koloniale Verslag in* (dat de onware woorden bevatte: „onthouding van rijst leverde geen resultaat”), zie M. de R, dat was toch wel het beste bewijs, dat ik niet twijfelde; en ik geloof dan ook bescheidenlijk te kunnen zeggen, dat ik reeds voor tal van jaren met beslistheid een stelling heb verkondigd en verdedigd, die Dr. EYKMAN den 29sten Mei l.l. aan de leden van de Koninklijke Academie van Wetenschappen mededeelde als de vrucht van een 10-jarig officiëel beri-beri-onderzoek.

Men heeft mij in den laatsten tijd om mijn volharding geprezen.

Dat mij bij al het onaangename, hetwelk mij werd aangedaan, niet de lust verging om door te gaan, dat had ik te danken aan de *vaste overtuiging*, die reeds van 10 jaren geleden dateert.

EYKMAN heeft vergeefs getracht mij die vaste overtuiging te ontzeggen.

Hij heeft vergeefs getracht, ze te vervangen door . . . . „kwade trouw”.

Moraal: De rijstvoeding is van overwegenden invloed op het ontstaan der beri-beri, maar . . . . de niet-officiëele onderzoeker uit het moederland *màg* geen gelijk hebben.

M. de R. Ik dank U voor de groote plaatsruimte.

Uw Dw.

E. VAN DIEREN.

Geachte Redactie!

Met belangstelling zullen velen uw hoofdartikel in dit *Tijdschrift* van 27 November j.l. gelezen hebben.

Aangenaam was het mij, als mede-ondertekenaar van het Rapport der Commissie belast met het onderzoek naar de behoefte aan geneeskundige hulp ten platten lande, te vernemen wat door U omtrent de „Rijkscommissie” was neergeschreven.

Zou ik naar aanleiding daarvan in uwe herinnering mogen terugroepen,

dat het voorstel K (dit *Tijdschrift*, 1894, Deel I, blz. 606) van de Afdeeling Helmond, Eindhoven en Omstreken ter behandeling in de Algemeene Vergadering te Amsterdam, luidde: „De Algemeene Vergadering benoeme een „bemiddelingscommissie”.

Ook als inleider van dit voorstel in de Afdeelingsvergadering, dat ik later als afgevaardigde ter Alg. Vergadering had te verdedigen, las ik uw stuk met bijzonder veel genoegen.

Zoowel het praeadvies van het Hoofdbestuur als het gehoorde van de verschillende afgevaardigden deden mij destijds niet veel goeds van de discussie verwachten.

Het vergevorderde uur noopte mij het voorstel op de vergadering in te trekken, terwijl het met het oog op het ongunstig onthaal, dat het in de verschillende afdeelingen ten deel viel, niet in een volgende vergadering ter tafel werd gebracht.

Ik wenschte thans, nu het onderwerp door U ter sprake is gebracht, in overweging te geven om een Commissie uit de leden onzer Maatschappij te benoemen, in afwachting van de benoeming eener Rijkscommissie, welke aatste naar alle waarschijnlijkheid nog niet zoo spoedig zal geschieden.

Dit moge nu wel een voorstel zijn, dat eerst ter Algemeene Vergadering in 1898 behandeld kan worden — ik breng het reeds nu ter sprake, opdat de verschillende afdeelingen hun gedachten er nogmaals over kunnen laten gaan.

Met dank voor de opneming,

Helmond, 28 Nov. 1897.

Uw Dienstvaardige,

Dr. L. F. DENTZ.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

NEW-YORK. — **Jus talionis.** Een jongen te Chicago heeft een zijner makers met kokend water begoten, zoodat hij arm en schouder ernstig verbrand heeft. De rechter heeft nu den dader de keus gelaten, een deel van zijn eigen huid af te staan, tot „dekking” der schade, of in de gevangenis te gaan (*Belg. médicale* n°. 45).

LONDEN. — **Onbevoegde assistenten.** Een misbruik, dat onder de Engelsche medici zeer verspreid is, en hun aanzien in gevaar brengt, is het gebruik maken van onbevoegde assistenten. Deze doen een deel van het werk van den geneesheer, zoodat deze, tot schade van zijn collega's meer praktisch kan uitoefenen dan aan een geneesheer toekomt, terwijl het publiek in den waan verkeert, door een bevoegde geholpen te worden. *The General Medical Council* heeft nu in zijn jongste zitting bepaald, dat den geneesheer, die gebruik maakt van onbevoegde assistenten, zijn *bevoegdheid* zal *ontnomen* worden, en tevens vastgesteld, dat een praktizeerend medicus slechts studen-